

Fra: Lars Friis-Nielsen [mailto:lf1978@gmail.com]

Sendt: 13. september 2010 17:49

Til: Anders Samuelsen; Benedikte Kiær; Bertel Haarder Indenrigs og sundhedsminister; Birte Rønn Hornbæk Venstre; Ebbe Skovsgaard; Eva Michaelsen; Frank Aaen; Gladsaxe Kommune; Helle Thorning-Smith; Henriette Kjær; Henrik Sass Larsen; Holger K. Nielsen; Johanne Schmidt-Nielsen; Justitsministeriet Lars Barfoed; Karin Søjberg Holst; Kommunernes Landsforening; Konservative; Kristian Thulesen Dahl; Landsforeningen Autisme sekretariat; Landsforeningen for Autisme formand; Lars Abel; Line Barfod; Margrethe Vestager; Marianne Jelved; Mette Frederiksen; Mogens Lykketoft; Nick Hækkerup; Niels Helveg Petersen; Noa Redington; Ole Sohn; Allan Lønborg; Pia Kjærsgaards sekretærer; Region hovedstaden handicap; Simon Emil Ammitzbøll; Socialdemokraterne; Statsministeriet; Trine Græse; Trine Wesselhoff; Venstre; Vibeke Bye Jensen; Villy Søvndal; Bupl; Center for Autisme

Cc: Elisabeth Andersen; Firouzeh Zamani; Jacob Seidler

Emne: Omsorgssvigt af psykisk handicappede børn i Gladsaxe Kommune

Hej Alle.

Jeg er far til Asger, som går i specialgruppen Regnbuen i Lundegården i Gladsaxe kommune. Jeg skriver dette på vegne af min familie, og de andre børn og forældre i Regnbuen, i håb om at hjælpe både dem, samt pædagogerne, ikke at forglemme, alle de frustrede børn og forældre i Gladsaxe kommune, som desværre er udsat for systematisk omsorgssvigt fra ledende medarbejdere i Gladsaxe kommune.

Dette er min og flere andres fortolkning, en anklage som jeg vil sandsynliggøre og berettige gennem dette brev, og medfølgende dokumentation. Dette er desværre ikke det eneste problem i Gladsaxe kommune. Jeg vil fortælle hvordan Gladsaxe bryder deres rådgivningspligt, samt informationsansvar, overfor forældre og pårørende til psykisk handicappede børn. Jeg vil fortælle hvordan Gladsaxe systematisk overtræder Serviceloven m.m. Selvom dette i sig selv er katastrofalt nok, lever Gladsaxe kommune heller ikke op til deres egne sammenhængende målsætninger og politikker på børneområdet, men henviser os alligevel til samme. Jeg vil kort sagt fortælle, hvordan det er at være forældre til et barn med Autisme, i Gladsaxe kommune anno 2010, en opfattelse jeg deler, og bekræftes i, af flere bekymrede forældre i Gladsaxe kommune.

Asger er en dreng på 4 år, som lider af Infantil Autisme, og i 2009 blev visiteret til specialtilbuddet Regnbuen, som er et dagstilbud til børn, der lider af en Autismespektrum forstyrrelse. Det er et tilbud hvor der indtil nu har været 6 pladser. Asger har tidligere gået i et af Gladsaxes almindelige dagstilbud, hvor han ikke kunne få en sammenhængende hverdag, som var tilfredsstillende for hans generelle trivsel. I denne forbindelse var vi som forældre, til utallige møder med div. Læger, psykologer, pædagoger, m.v. hvor konklusionen var klar. Asger havde behov for at komme i specialinstitution, da hverken han, eller pædagogerne magtede situationen i den normale børnehave. PPR i Gladsaxe undersøgte efter lang tid muligheden for, at Asger kunne blive visiteret til Regnbuen, som PPR mente ville være en hensigtsmæssig placering af Asger. Efter alt for lang ventetid fra PPR, kontaktede vi derfor selv Regnbuen, som gav tilsagn om, at de havde en ledig plads til Asger, og efter at have observeret ham i hans daværende børnehave, var enige i

konklusionen om, at han ville være velplaceret der. Ikke desto mindre meldte PPR tilbage, under henvisning til at visitationen i Gladsaxe ikke kunne tilbyde ham plads, da der ikke var nogen ledig. (Se Bilag 1) Alligevel kunne vi efterfølgende læse på Tilbudsportalen at der var plads. Dette var selvfølgelig ikke acceptabelt for Asger, hvorfor vi måtte holde Gladsaxe op på deres forpligtelse af Serviceloven, samt lov om tilbudsportalen, egne politikker, og true med at gå i medierne. (Se Bilag 2) Resultatet blev en meget hurtig tilbagevenden fra ledende medarbejdere i PPR og Visitationen, og hans sag blev taget ekstraordinært op, på førstkommende udvalgmøde. Efter i alt en uge fik vi telefonisk beskeden, at Asger kunne starte i Regnbuen.

Som omtalt i Bilag 2, kunne Gladsaxe ikke leve op til egne målsætninger og politikker, serviceloven, Lov om Tilbudsportalen m.v. Ikke desto mindre måtte vi nu erfare, at Gladsaxe heller ikke lever op til deres rådgivningspligt og informationsansvar. Det skete ved, at vi kontaktede Gladsaxe for henvisning til vores sagsbehandler. Ikke alene tog det halvanden måned, da ingen kunne oplyse hvem vi skulle tale med, og der var ferie. Da vi endelig sad til mødet, kunne vi konstatere at vi intet fik at vide. Vi henvendte os fordi Regnbuen har en daglig åbningstid fra 8-16, hvilket konfliktede med vores jobs. Herudover ønskede vi hjælp, da vores hverdagsituation var så belastet af situationen, at det også gik ud over Freja, som er Asgers lillesøster. Det var PPR som henviste os til hjælp, men desværre ikke deres afdeling at bevilge det. Vi måtte nu starte helt forfra med at fortælle om hele vores situation, om Asger og vores problemstillinger. Vi efterlyste rådgivning om hvordan kommunen kunne hjælpe os, men fik intet at vide. Vi blev spurgt hvad vi ønskede, men alle vores forslag blev forkastet, med udsagnet om, at "vi ikke skulle have det bedre end andre forældre". "Han var jo heller ikke engang diagnosticeret", selvom dette ikke er et krav ifølge serviceloven. Et konkret forslag var rengøringshjælp, så vi kunne fokusere vores tid omkring børnene, men det måtte vi forvente selv at udføre, da alle forældre kan forvente det. Vi kunne søge om at gå på nedsat tid, med lønkomensation, men tiden var fastsat til 5 timer pr. Uge, som er standard for Gladsaxe kommune, næsten uanset problemstillingens karakter, så selvom infantil autisme kommer til vidt forskelligt udtryk hos børn, er standarden den samme. Begrundelsen var at Gladsaxe ikke kunne betale for, at vi skulle stå og snakke efter arbejdstid! I det hele taget fik vi en ualmindelig uforskammet arrogant sagsbehandling, hvor personen tydeligt manglede indlevelsessevne omkring situationen og problemstillingen. Vi skulle senere erfare, at Center for Autisme gennem flere år, har været velvidende om, at dette til stadighed er det generelle billede i Gladsaxe. Dette bekræftes også af børnepsykiatrisk hospital i Glostrup. Vi har senere gennem andre forældre, fået oplyst at vi kunne søge om kurser, tilskud til ekstraordinære omkostninger, 50% socialøkonomisk friplads m.m. Alt sammen noget som Gladsaxe lovpligtigt skal rådgive os omkring, men ikke gjorde. Ingen tog os seriøst da vi fortalte at vi ikke kunne passe vores job med åbningstiderne, hvilket er resultatet i at jeg nu er opsagt. Jeg er paradoksalt nok, ved at starte op som selvstændig, da jeg desværre har måtte erfare at det er den eneste måde hvorpå jeg selv kan styre min arbejdstid, i tilstrækkelig grad til at få sammenhæng i familien, med alle de utallige møder, korrespondance, indlæggelse og udredning på sygehus og Psykiatri osv. Det er desværre min eneste mulighed for at blive på arbejdsmarkedet, frem for at ende i arbejdsløshed, for jeg gør alt hvad der står i min magt for at være en god far, og hjælpe mine børn. Det er ualmindelig hårdt at stå i denne situation, og dybt urimeligt, at jeg som skatteborger, skal opleve dette svigt fra Gladsaxe kommune.

Asger trives særdeles godt i Regnbuen, og har udviklet sig i positiv retning i den tid han har gået der. Han er begyndt at være en smule social, og har haft stor gavn af de andre børn, samt den

socialpædagogiske indsats, som er fokuseret omkring det enkelte barns behov. Pædagogerne er dygtige og engageret i børnene, og arbejder med dem både i grupper, samt individuelt efter behovet. Jeg har kun ros til disse ildsjæle, som faktisk gør en stor forskel i Asgers liv, såvel familiens. Asger har nu fået sin værdighed tilbage. Desværre har Gladsaxe i gennem et halvt år, holdt både børn, forældre og pædagoger hen, som led i deres spareplaner. Fire ud af seks børn er nået skolealderen, og stoppede i Regnbuen i sommer, men alligevel er kun en dreng blevet visiteret til Regnbuen. Der har længe været rygter og mistanke om, at Gladsaxe ville skære i antallet af pladser, hvis ikke lukke dagstilbuddet. Det er nu en realitet at der kun går tre børn, og den officielle udmelding er, at der ikke bliver visiteret flere foreløbigt. Denne besked er givet mundtligt af en ledende medarbejder fra Gladsaxe kommune til både mig, de andre forældre og pædagogerne. Det er også mundtligt oplyst fra en ledende medarbejder, at der simpelthen ikke er nogen børn, der kan visiteres til Regnbuen. Der må jo være et pludseligt fald i antallet af børn. Det er jo også afhængigt af budgetterne.

I første omgang virker det positivt at Gladsaxe som den eneste kommune i Danmark, har været i stand til at løse problemet omkring Autisme, mens der i resten af Danmark kun har været et stigende antal børn med Autisme, siden midten af 1980'erne. Jeg håber dog ikke at metoden bliver udbredt til andre kommuner, for det er mig en gåde, hvordan jeg kan have kendskab til at mindst et barn i Gladsaxe kommune, har et reelt behov for et specialtilbud, som matcher det Regnbuen har de fysiske rammer og kompetencerne til, og dog uden at få det tilbud som barnet er berettiget til, når pladsen rent faktisk er der. Desuden beskriver Gladsaxe i deres Socialpsykiatriplan 2020, "I de senere år har vi også set en accelererende udvikling, hvor stadig flere børn og unge diagnosticeres med udviklings- eller opmærksomhedsforstyrrelser, som fx Aspergers syndrom og ADHD, spiseforstyrrelser, selvskadende adfærd m.v.". I denne plan bliver disse børn bemærkelsesværdigt dårligt nævnt, bortset fra at der bliver flere..!

Nu bliver antallet af pædagogiske timer skåret ned, så vi frygter, at der ikke længere vil være kapacitet til at arbejde individuelt med børnene mere. Der vil en stor del af tiden kun være en pædagog, som børnene kender, med den normering Gladsaxe lægger op til, og herved bliver der tale om rent opsyn, og korrektion af børnene. Lederne har lovet os, at der vil være to pædagoger, og ved sygdom, ferie m.v. Vil de kunne bruge en fra f.eks. vuggestuen. Det lyder udemærket, men alligevel ikke, da de netop tager en pædagog fra Freja og de andre vuggestuebørn, og det er alligevel ikke en Asger kender. Det vil blive svært at bevare en sammenhængende socialpædagogisk indsats. Jeg fristes til at kalde det for ren opbevaring. Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig et ragnarok, når tre børn som kan have svært ved at forstå selv simple beskeder, kommer til at kede sig og bliver hyperaktive. Det kan ikke blive konstruktivt for hverken børn eller pædagoger! Min frygt er også, at pædagogerne hurtigt bliver trætte og søger væk, hvorved børnene mister den stabilitet, de har så meget brug for, og som er så afgørende for deres trivsel. Disse børn har allerede haft et mere turbulent liv end mange aldersvarende børn i almindelige institutioner. Yderligere vil alt konstruktiv udvikling for Asger og disse børn stoppe, hvilket allerede bekræftes af situationen nu, hvor der allerede har været snak, og flere møder i børnenes tid, og pædagogerne, der naturligvis er påvirkede, da deres job er truet, og situationen anspændt. Det kan allerede mærkes på alle børnene i Regnbuen.

Under henvisning til at alle børn har ret til det almindelige, vil Gladsaxe nu inkludere disse børn i almindelige institutioner, med støttepædagog. Problemet er at støttepædagogen bliver tildelt

gruppen, og dermed ikke det barn som har behovet. Dette beskrives både i Gladsaxes Socialpsykiatriplan 2020, og bekræftes af Jesper's forældre. Jesper er lige visiteret til Regnbuen d. 01.06.2010, og har desværre måtte erfare, at Gladsaxe kommune ikke kunne tilbyde ham et passende tilbud, før han var 3 år. Han var simpelthen for lille, til det tilbud Gladsaxe kommune kunne tilbyde, hvorfor der blev sat støttepædagog på. Totalt uacceptabelt, og i direkte modstrid med Servicelovens § 19, hvor kommunen netop er forpligtet at tilbyde et passende dagstilbud, som allerede var beskrevet af PPR (Se bilag 3). I stedet valgte Gladsaxe at handle inkonsekvent til fordel for Jesper, og visitere støttepædagog i 23 timer pr. Uge, som var beskrevet som ikke optimalt for Jesper, men en alternativ mulighed med fuldtidspædagog. Megen tid gik med møder, sygdom og andre ting, hvorfor Jesper ofte sad i et hjørne, når han blev hentet i institutionen, og når pædagogerne blev spurgt omkring aktiviteter i løbet af dagen, kunne svaret være, at "han har spist i dag". En situation jeg også selv oplevet utallige gange med Asger, da han var inkluderet i den almindelige institution. De vidste ofte ikke engang hvor han gemte sig. "Nok der hvor han plejer, nede i bunden af legepladsen bag ved buskene". De magter ikke disse børn i de almindelige institutioner, og derfor endte det også med at Jesper blev trukket ud af institutionen, mens de ventede på et specielt tilbud! Helt konkret var det en førende overlæge, som trak Jesper ud, da han havde problemer med angst, ikke spiste, og vækstede som alderssvarende børn, hvilket resulterede i alvorlige sundhedsrisici (Se bilag 4). Nu er Jesper endelig startet for 3 måneder siden, i et godt tilbud med 6 børn, hvor han også kan lære det sociale og har fået det betydelig bedre, og så skærer kommunen ned, så vi kan se frem til, at der om et år, kun går Asger og Jesper. Det kan forklares således, at Sofia som går i Regnbuen nu er nået skolealderen, og igennem flere år i Regnbuen, har opnået nogle kompetencer, som gør at hun lykkeligvis kan begynde en inklusion, og dermed forberedes på det nye liv hun skal møde. Problemet i den almindelige institution er, at selv pædagoger, er bange og har svært ved, at acceptere og anerkende hendes anderledes tilgang til tingene. Det er ikke muligt at få andre piger ind til hende i gruppen, og ligeledes er der altid sygdom, eller undskyldninger, som gør, at hun ikke kan komme på besøg i den almindelig institution. Andre forældre vil ikke have deres børn sammen med vores. De er bange, fordi børnene er anderledes, og det smitter også af på børnene. Forleden da jeg hentede Asger på rutschebanen, var der en lille gruppe almindelige børn i Lundegården, som sagde "Han må ikke lege der, han er mærkelig". Jeg mener overordnet at inkludering er positivt, men ved også at det kræver særlig opbakning fra en ressource som har den fornødne kompetence og engagement omkring disse børn. Pædagogerne i Regnbuen, som både har denne kompetence og engagement, har fået tilbuddet om, at komme ud i en almindelig vuggestue, hvorved den eneste pædagogiske viden og erfaring omkring Autisme i Gladsaxe kommune, går tabt. Man forventer vel ikke at de kan være tilfredse med det tilbud..! Desuden nedskærer Gladsaxe lige netop den støtte, Sofia bør have, fra overgangen mellem børnehave til skole. Der er nu, ingen aktuelle planer for dette. En sandhed 2 de tidligere nævnte 4 børn, som stoppede i sommer, også har oplevet. De blev visiteret til en almindelig skoleklasse, på trods af PPR's udtalelser. Først ved fælles klage, fik disse 2 børn det tilbud de var berettiget til. (Dokumentation kan udleveres)

Erfaringen viser desværre, at disse børn bliver ofre for mobning og udstødning, da de er anderledes, og kulturen i Gladsaxe kommune samtidig ikke anerkender dem. Yderligere er det almindeligt kendt i psykologien og psykiatrien, at mange børn med Autismespektrum forstyrrelse, ikke kan det almindelige, de bliver neurotiske, angste m.v. Derfor kan denne inkludering ikke karakteriseres som et passende dagstilbud, hvilket Gladsaxe kommune er forpligtet til at give, i følge Serviceloven. Dette understøttes og bekræftes af førende læger i psykiatrien. Enhver med en lille smule viden og indlevelsessevne, samt etik og moral vil hurtigt kunne gennemskue dette.

Jeg må desværre konstatere, at jeg genkender mønstret fra dengang Asger skulle have plads! Gladsaxe kommune vil ikke anerkende disse børn, og deres problemer i de almindelige institutioner. De kan ikke få det vigtige og passende tilbud her i starten af deres liv, som de har krav på, hvorved de vil få en smule værdighed, og chance for udvikling til resten af deres liv. Gladsaxe har tilsyneladende glemt vigtigheden af tidlig indsats, selvom det i psykologien/psykiatrien bliver omtalt som noget af det vigtigste.

Der er desværre mange forældre, som ikke har ressourcerne til at tage kampen op, og specielt hvis barn og forældre har indvandrer baggrund, kan det blive svært at komme igennem, hvilket jeg kender et tilfælde på. Drengen går tilfældigvis, i Lundegården ligesom Freja, og skulle efter mine oplysninger have været visiteret til Regnbuen. Yderligere har lederne allerede udtalt, at der ikke er nogen under udredning i øjeblikket. Og når de bliver konfronteret direkte, så er sagen under udredning...! Det er i hvert fald ikke sandheden der kommer frem!! Gladsaxe Kommune bidrager ikke positivt til at hjælpe, selvom der er ildsjæle som i forbindelse med Asgers visitation tog deres ansvar alvorligt, og rent faktisk fortalte at pladsen var der, men som har måttet erkende at lederne så hurtigt tager affære, da det ikke er i ledernes interesse og planer. Stærkt kritisabelt når de ifølge straffeloven, rent faktisk har pligt til tage affære ved omsorgssvigt. Disse ildsjæle har nu fået mundkurv på, og tør ikke at udtale sig, af frygt for deres job. Jeg mener, at det er lederne der bør frygte for deres job, da dette kan karakteriseres som systematisk omsorgssvigt fra lederne i Gladsaxe kommune, og tilsvarende bør straffes efter loven. Det kan også være svær grad af inkompetence, men det bør ikke være tilfældet, da de er gjort opmærksomme på problemerne, fra flere sider..!

Tilbudsportalen er stadig ikke opdateret, som den skal. Vores nye dagstilbud er ikke det vi er visiteret til, hvorfor der burde være sket en revisitation af børnene. Det er ikke mere et passende dagstilbud Gladsaxe kommune nu tilbyder Asger. Gladsaxe har yderligere ikke oplyst os, hvordan man vil sikre den socialpædagogiske indsats overfor Asger, og glemt deres informationspligt m.v. Samtidig er det til Jespers forældre oplyst, at der ikke vil blive tale om en nedprioritering, og vi bliver henvist til deres børnepolitik, (Bilag 5) hvilket er i direkte modstrid med deres mundtlige udmelding, og allerede igangværende aktiviteter. Desuden er der vidt forskellige udmeldinger til pædagoger, og forældre.

Medlemmer af områdebestyrelsen, mellemledere og ansatte ved Gladsaxe kommune bekræfter vores egne observationer, om massiv medarbejderflugt, samt problemer med rekruttering i Gladsaxe kommune. Sofia måtte vente i et år med at få det rette pasningstilbud, da psykologerne ikke kunne nå at færdiggøre hendes sag, i takt med deres egne opsigelser. Det skulle tage et helt år, før Gladsaxe kommune, kunne tilbyde Sofia det tilbud, som hun lovpligtigt er berettiget til. Dette bekræfter mit udsagn, om systematisk omsorgssvigt fra Gladsaxe kommune. Der bliver ikke handlet konsekvent til fordel for barnet, som beskrevet i deres egen børnepolitik. Det sker til gengæld kun, hvis forældrene magter kampen mod systemet, og lederne risikerer at komme i klemme. I forbindelse med denne sag vil PPR ikke udtale sig, selvom de netop burde være behjælpelige med at beskrive problematikkerne omkring Gladsaxes nedprioritering af børn og unge med særlige

behov. (Se bilag 6) Gladsaxe kommune besvarer ikke vores forespørgsler, og helst kun mundtligt, men så er det også svært at holde dem op på deres udsagn og beslutninger.

Jeg har generelt været glad for at betale min skat, velvidende at formålet er at hjælpe de svage i samfundet, dem som ikke selv kan, dem som har et behov udover det almindelige. Jeg er opvokset i et velfærdssamfund, hvor alle betaler kollektivt, så de udsatte kan få en værdig hjælp. Jeg troede fejlagtigt, at dette var fundamentet for vores velfærdssamfund, at vi netop ikke lod de svage i stikken. Jeg synes desværre, at denne marginalgruppe, som virkelig har behov for hjælp, og som under de rette forudsætninger kan spire og blomstre, bliver glemt og totalt ignoreret af Gladsaxe kommune.

Vi ser desværre ingen anden løsning, end oplysning til udvalgte Lands, Regions, og kommunalpolitikere, samt information til relevante ministerier, samt eventuel offentliggørelse i landsdækkende medier, alternativt afprøvning ved det Danske Retssystem, så dette glimrende dagstilbud forhåbentlig kan få lov at eksistere som det tilbud der er behov for, og flere børn i Gladsaxe kan få glæde og gavn af. Yderligere oplysninger, dokumentation, og navne, mv. vil på opfordring, blive udleveret til de rette. Forældre til navngivne børn nævnt i dette brev, har alle medvirket og bakker 100% op omkring denne anklage.

Med venlig hilsen

Forældrene i Regnbuen.

På vegne af forældregruppen og for kontakt:

Lars Friis-Nielsen

Kagsåbrinken 9

2730 Herlev